

§ 49 Vuxenkatekes

STEN ELMBERG:

Ordförande, kyrkomötet! Jag för utskottets talan. Motionären vill att vi ska utarbeta en ny vuxenkatekes. Jag kan säga att utskottet delar uppfattningen om att lärande och växande i tro är viktigt för de vuxna och kommer alltid så att förbli. Men utskottet ser att det idag finns ett antal redskap som vi inte behöver förnya just nu. Vi talar om översättning av katekesen av tidigare biskopen Carl Axel Aurelius och Margareta Brandby Cöster. Vi talar också om det som kommer framöver, om reformationshögtidligheten 2017 och inte minst nu om det som är väldigt aktuellt, programmet som handlar om att dela tro och dela liv.

Utskottets förslag är därför att motion 2014:87 avslås.

AXEL W KARLSSON:

Ordförande! Jag yrkar bifall till min motion 2014:87 och vill säga en sak till. Jag tillhör inte någon nomineringsgrupp i den här församlingen och det kanske de flesta vet redan. Varför det är så kan jag berätta vid ett annat tillfälle, därute kanske.

Kristendomen handlar om ett mysterium, men det märkliga är att vi gör anspråk på att det mysteriet kan och måste klädas i ord. Det uttrycks genom ord. I en tid av pluralitet, när alla möjliga läror swishar runt i samhället, måste vi naturligtvis vara tydliga för att tränga igenom. Jag har ingen övertro på böcker. Vi delar ut biblar och har gjort det i många år. Vi vet genom undersökningar att de i stort sett inte alls blir lästa. De kan gärna få stå i svenska hem som något slags symbol. Det kanske händer någon gång att folk slår upp något, men jag tror att en katekes skulle göra en väldigt stor nytta i vår tid. Jag har sett skrifter som man hänvisar till och jag är nästan chockad över, hur mycket lättvindiga skrifter det finns, som gör anspråk på att presentera kristen tro. Det är nästan en förolämpning mot intellektuella människor som kräver lite mer och söker lite djupare.

Jag tycker att en del av de motargument som anförts här mot tanken på något slags katekes eller något slags rejäl vuxenbok om att växa i tron faktiskt är ganska usla. Det är bra att man översätter Luthers lilla katekes, men det behövs som sagt lite mer handfast. Katolikerna har gett ut en katekes, en internationell dessutom, som finns på svenska språket. Jag tror jag nämnde den tyska vuxenkatekesen som är på över 1 000 sidor. Det kanske är lite väl magstarkt, men låt oss säga att vi översätter en tredjedel av den. Jag tror att man med en viss bearbetning kan överta och låna mycket från andra kyrkor. Vi behöver en bok med substans i, någonting som människor kan växa av. En vuxenkatekes skulle strida mot att ha en målgrupp och det tycker inte jag riktigt. Allt i vårt material kan inte vara målgruppsspecifikt. Det måste ju finnas något slags övergripande skrifter också, om vi ska hålla ihop som kyrka. Vi har bekännelser, vi har bekännelseskfrifter. En målgrupp utvecklar sig. Den som är konfirmand blir en ung vuxen och så småningom en vuxen och så småningom en äldre som gör erfarenheter i livet, och så vidare.

En katekes eller en rejäl bok i kristen tro är ju inte en engångsföreteelse. Den kan ges ut i nya upplagor och man kan modifiera den i viss mån, ungefär som man har gjort med den tyska vuxenkatekesen. Med dessa argument hoppas jag att ni ändå ska fundera lite på det här, om man nu ska kalla det för katekes eller lärobok eller vad ni vill. Människor kan inte bara leva på mjölkmat. Tron måste också ha fast föda. Kristendomen kan inte bara vara stämningar och känslor, utan det måste finnas något för intellektet också. Tack ska ni ha.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 90.